

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats 's-Gravenhage

RvV

Zaak-/rolnummer: [REDACTED]

6 juni 2019

Vonnis van de kantonrechter in de zaak van:

[REDACTED]

wonende te [REDACTED]
eiseres,
gemachtigde: mr. L.V. Sloot,

tegen

[REDACTED]

gevestigd en kantoorhoudende te 's-Gravenhage,
gedaagde,
gemachtigde: mr. J. Kaldenberg.

Partijen worden hierna aangeduid als "[REDACTED]" en "SVN".

1. Procedure

1.1. De kantonrechter heeft kennis genomen van de volgende stukken:

- de dagvaarding van 17 oktober 2018;
- de conclusie van antwoord;
- de fax van 23 april 2019 van de zijde van [REDACTED];
- de in het geding gebrachte producties.

1.2. Op 1 mei 2019 heeft een comparitie van partijen plaatsgevonden, waarbij [REDACTED] in persoon is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Namens SVN zijn [REDACTED] en [REDACTED] verschenen, bijgestaan door mr. J. Kaldenberg. Beide partijen hebben ter zitting pleitnotities overgelegd. Van het overige verhandelde ter zitting zijn door de griffier aantekeningen gemaakt, die zich in het griffiedossier bevinden.

1.3. Vervolgens is de uitspraak bepaald op heden.

2. Feiten

2.1. [REDACTED] is op 1 augustus 2000 in dienst getreden bij SVN.

2.2. In de bij SVN van toepassing zijnde (bedrijfs-)CAO is het volgende, voor zover relevant, opgenomen:

"(...)

7.4 Bovenwettelijke uitkering bij werkloosheidsuitkering

1. *Werknemers die voor 1 januari 2000 bij een organisatie waar het [REDACTED] uit is voortgekomen, in dienst zijn getreden, hebben naast hun werkloosheidsuitkering nog rechten op een bovenwettelijke uitkering volgens de wet Bovenwettelijke uitkeringen 2003.*
2. *Voor werknemers die in de periode vanaf 1 januari 2000 tot 1 januari 2001 in dienst zijn gekomen bij het [REDACTED] geldt dezelfde bovenwettelijke uitkering naar rato van het dienstverband bij het [REDACTED]*
(...)"

2.3. Bij beschikking van 17 november 2010 is de arbeidsovereenkomst tussen [REDACTED] en SVN ontbonden per 1 januari 2011. Partijen hebben in dat kader een minnelijke regeling getroffen. De toenmalig gemachtigde van SVN heeft bij e-mail van 23 september 2010 het volgende, voor zover relevant, geschreven aan de toenmalig gemachtigde van [REDACTED]

(...)
Ik bevestig dat de minnelijke regeling waarover ik u heb bericht uitgaat van toepasselijkheid op uw cliënte van de CAO van 1 januari 2006 en het Besluit bovenwettelijke uitkeringen bij werkloosheid voor de sector Rijk, zoals aan u toegezonden.
(...)"

2.4. In het Besluit bovenwettelijke uitkeringen bij werkloosheid voor de sector Rijk (hierna: het Besluit) dat zowel geldend was in 2003 als de datum waarop het ontslag van [REDACTED] heeft plaatsgevonden, is het volgende, voor zover relevant, opgenomen:

“Artikel 2. Berekeningswijze duur van de bovenwettelijke uitkering
(...)

3. De duur van de uitkering van betrokkene die ten tijde van het ontslag 55 jaar of ouder is en een diensttijd, voor zover geldig voor pensioen, van tenminste tien jaar heeft volbracht, wordt na afloop van de termijn, welke op basis van het eerste lid is toegekend, verlengd tot de eerste dag van de kalendermaand volgend op die waarin hij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt [onderstreping kantonrechter].”

2.5. Bij brief van 7 maart 2011 is namens SVN aan [REDACTED] een aanvullende (bovenwettelijke) uitkering toegekend. In deze brief is het volgende, voor zover relevant, te lezen:

(...)
De duur van uw bovenwettelijke uitkering
Uw aanvullende uitkering eindigt op hetzelfde moment als uw werkloosheidsuitkering.

Na afloop van de aanvullende uitkering hebt u recht op een aansluitende uitkering tot en met 31 mei 2017.
(...)"

2.6. In 2012 is de AOW-leeftijd (stapsgewijs) verhoogd van 65 jaar naar 67 jaar en drie maanden in 2021.

2.7. Artikel 2 lid 3 van het Besluit is op 1 juli 2013 gewijzigd. In het op dat moment geldende Besluit is het volgende, voor zover relevant, opgenomen:

“Artikel 2. Berekeningswijze duur van de bovenwettelijke uitkering

(...)

2. De uitkeringsduur, bedoeld in het eerste lid, wordt verlengd tot de dag waarop betrokkene de pensioengerechtigde leeftijd bereikt [onderstreping kantonrechter], indien het moment van ontslag ten hoogste acht jaar ligt voor die leeftijd en hij direct voorafgaand aan het ontslag een diensttijd van ten minste tien jaar heeft volbracht.

(...)”

2.8. Bij brief van 3 november 2016 is namens SVN door APG aan [REDACTED] het volgende, voor zover relevant, geschreven:

“(...)”

U ontvangt van APG een uitkering. Deze uitkering eindigt op de eerste dag van de maand volgend op die waarin u de 65 jarige leeftijd bereikt.

Verhoging AOW-leeftijd

Zoals u ongetwijfeld weet, gaat de AOW-gerechtigde leeftijd stapsgewijs omhoog. (...) Uw voormalig werkgever heeft de bovenwettelijke werkloosheidsuitkering die op u van toepassing is, aangepast aan deze verhoging.

Wat betekent dit voor u?

De einddatum van uw uitkering was vastgesteld op 31 mei 2017. Deze datum wordt verlegd naar de dag waarop u de AOW-gerechtigde leeftijd bereikt. (...)”

2.9. Bij brief van 5 december 2016 heeft APG namens SVN het volgende, voor zover relevant, geschreven aan [REDACTED]

“(...)”

Deze beslissing vervangt de beslissing van 3 november 2016. (...) Wij hebben (...) van uw voormalig werkgever vernomen dat wij uw uitkering mogen verlengen.

Wat betekent dit voor u?

De einddatum van uw uitkering was vastgesteld op 31 mei 2017 en hierna verlegd naar 20 mei 2017. Deze verschuiving wordt ongedaan gemaakt conform de afspraken met uw voormalig werkgever waardoor uw einddatum weer is vastgesteld op 31 mei 2017.

(...)”

2.10. [REDACTED] heeft bij brief van 8 januari 2017 bezwaar aangetekend tegen het besluit van 5 december 2017 en zich op het standpunt gesteld dat de bovenwettelijke uitkering behoort te eindigen op de datum waarop [REDACTED] de AOW-gerechtigde leeftijd bereikt (31 mei 2018).

2.11. APG is op 31 mei 2017 gestopt met het betalen van de bovenwettelijke uitkering.

2.12. Het bij brief van 8 januari 2017 gevoerde bezwaar van [REDACTED] is door APG op 26 oktober 2017 afgewezen.

3. Vordering, grondslag en verweer

- 3.1. [REDACTED] vordert bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad om:
- i. te verklaren voor recht dat de bepaling(en) op grond waarvan het wachtgeld van [REDACTED] werd beëindigd op de dag dat zij 65 jaar werd, strijdig is, althans zijn, met de WGBLA en derhalve nietig is;
 - ii. SVN te veroordelen om binnen zeven dagen na het wijzen van dit vonnis het wachtgeld toe te kennen tot 21 mei 2018 en de achterstallige wachtgelduitkeringen aan [REDACTED] uit te betalen, te vermeerderen met wettelijke rente vanaf de dag van verschuldigdheid tot de dag van algehele voldoening;
 - iii. SVN te veroordelen om binnen zeven dagen na het wijzen van dit vonnis tot het doen van een schriftelijke melding aan ABP met afschrift aan [REDACTED] waarin is opgenomen dat de deelname van [REDACTED] in het ABP per 31 mei 2017 niet beëindigd is geweest, maar voortduurt tot 21 mei 2018, zodat de pensioenpositie van [REDACTED] zal worden gerepareerd als ware het wachtgeld toegekend en doorbetaald geweest tot 21 mei 2018;
 - iv. SVN te veroordelen tot een dwangsom van € 500,- voor iedere dag of dagdeel waarin SVN in gebreke blijft te voldoen aan een veroordeling als onder ii. en iii. genoemd;
 - v. SVN te veroordelen in de proceskosten.

3.2. [REDACTED] legt aan deze vordering, naast voormelde feiten, het navolgende ten grondslag. [REDACTED] was tot 1 januari 2011 werkzaam bij SVN. Vanwege de beëindiging van het dienstverband is aan [REDACTED] een wachtgeld toegekend. Het wachtgeld is ten onrechte stopgezet op het moment dat [REDACTED] (op 21 mei 2017) de leeftijd van 65 jaar bereikte. Volgens [REDACTED] had het wachtgeld moeten worden toegekend en doorbetaald tot de AOW-datum, te weten tot 21 mei 2018. De bepaling waarop SVN zich voor de beëindiging van het wachtgeld beroept is strijdig met de gelijke behandelingswetgeving (WGBLA) en dus nietig. [REDACTED] vordert in dat kader een verklaring voor recht. Ook vordert [REDACTED] de achterstallige wachtgelduitkeringen vanaf 21 mei 2017 tot de AOW-datum en de veroordeling van SVN om een schriftelijke melding te doen aan ABP, waarin staat dat de wachtgelduitkering eerst op 21 mei 2018 is beëindigd.

3.3. SVN heeft verweer gevoerd tegen de vorderingen van [REDACTED]. Het meest verstrekkende verweer is dat de vordering is verjaard omdat de AOW-leeftijd reeds bij wet van 1 januari 2013 (stapsgewijs) is verhoogd. [REDACTED] had op dat moment haar vordering moeten instellen. Inhoudelijk heeft SVN als verweer aangevoerd dat [REDACTED] geen rechten kan ontlenen aan het Besluit vanaf 1 juli 2013, nu [REDACTED] op dat moment al uit dienst was. Volgens SVN dient de vordering van [REDACTED] beoordeeld te worden op basis van het Besluit zoals dat gold in 2003. In de toepasselijke CAO wordt expliciet verwezen naar het in 2003 geldende besluit en er is geen sprake van een dynamische CAO. Verder is er volgens SVN geen sprake van een verboden onderscheid. Mocht dat wel het geval zijn dan is dat onderscheid gerechtvaardigd, aldus SVN.

4. Beoordeling

Verjaring

4.1. Op grond van dit artikel 3:308 van het Burgerlijk Wetboek vangen rechtsvorderingen tot betaling van – kort gezegd – periodieke betalingen aan na aanvang van de dag, volgende op die waarop de vordering opeisbaar is geworden. Dit artikel stelt

niet de voorwaarde dat de schuldeiser – i.c. ██████████ – bekend moet zijn met de (omvang van de) vordering en/of de opeisbaarheid daarvan.

4.2. De vordering van ██████████ tot veroordeling van SVN om het wachtgeld toe te kennen tot 21 mei 2018 is ‘opeisbaar’ geworden op het moment waarop SVN is gestopt met het uitkeren van de wachtgeld, namelijk op 31 mei 2017. De verjaringstermijn van vijf jaar heeft daarom een aanvang genomen op 1 juni 2017 en was ten tijde van de inleidende dagvaarding (17 oktober 2018) niet verstreken.

4.3. Het meest verstrekkende verweer van SVN zal dan ook worden verworpen.

Inhoudelijk

4.4. De inhoudelijke vraag die in onderhavige procedure beantwoord dient te worden, is of de bepaling – artikel 2, derde lid – uit het Besluit, waarin is opgenomen dat het recht op een wachtgelduitkering eindigt op het moment dat ██████████ de leeftijd van 65 jaar bereikt, strijdig is met de WGBLA en om die reden nietig is. De kantonrechter beantwoordt deze vraag ontkennend en overweegt daartoe als volgt.

4.5. Het staat vast dat ██████████ op 1 januari 2011 uit dienst is getreden bij SVN. Partijen zijn bij het einde van de arbeidsovereenkomst overeengekomen dat ██████████ aanspraak maakt op de wachtgelduitkering. In dat kader is in de e-mail van 23 september 2010 verwezen naar de (bedrijfs-)CAO van SVN van 1 januari 2006. In die CAO wordt in artikel 7.4 expliciet verwezen naar het Besluit van 2003. In dat besluit, en overigens ook in het besluit dat gold op het moment dat ██████████ op 1 januari 2011 uit dienst trad, is in artikel 2, derde lid, bepaald dat de wachtgelduitkering – kort gezegd – eindigt op het moment dat een werknemer de leeftijd van 65 jaar bereikt. Hoewel in die bepaling sprake is van een direct onderscheid op basis van leeftijd, was dat directe onderscheid destijds op grond van artikel 7 lid 1 sub c WGBLA objectief gezien gerechtvaardigd omdat de leeftijd van 65 jaar op het moment dat de CAO in 2006 van kracht is geworden en op het moment dat ██████████ bij SVN uit dienst trad in 2011, samenviel met de pensioengerechtigde leeftijd. Van een nietig beding was dan ook geen sprake. Pas na het einde van de arbeidsovereenkomst tussen ██████████ en SVN is op 1 januari 2013 de Wet verhoging AOW- en pensioenrichtleeftijd in werking getreden en viel de pensioengerechtigde leeftijd van ██████████ (66 jaar op 31 mei 2018) niet langer samen met het einde van de wachtgelduitkering (31 mei 2017).

4.6. Omdat op het moment dat de arbeidsovereenkomst beëindigd is (in 2011) geen sprake was van een nietig beding in het Besluit en de CAO waarin het recht op bovenwettelijke uitkering wordt toegekend, alsmede dat de AOW-leeftijd pas nadien (in 2013) is verhoogd, kan ██████████ het SVN niet achteraf tegenwerpen dat in het Besluit een direct onderscheid wordt gemaakt die op dit moment niet langer objectief gezien te rechtvaardigen is omdat de pensioengerechtigde leeftijd verhoogd is en niet langer samenvalt met de leeftijd van 65 jaar. Het honoreren van een dergelijk standpunt verhoudt zich naar het oordeel van de kantonrechter, mede met het oog op de rechtszekerheid, niet met het wettelijke stelsel van de collectieve arbeidsovereenkomsten, waarbij als uitgangspunt heeft te gelden dat een collectieve arbeidsovereenkomst een overeenkomst is die partijen bij de arbeidsovereenkomst zelf hebben gewild en waaraan partijen, behoudens rechten die nawerken zoals sec het uitbetalen van de wachtgelduitkering (tot 31 mei 2017), alleen tijdens het bestaan van de arbeidsovereenkomst rechten aan kunnen ontleenen.

4.7. Een en ander leidt tot de slotsom dat de vordering van [REDACTED] zal worden afgewezen.

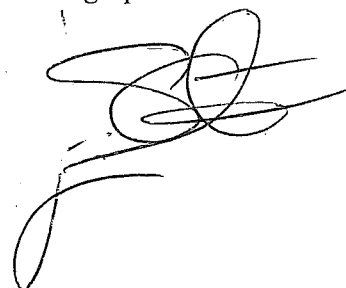
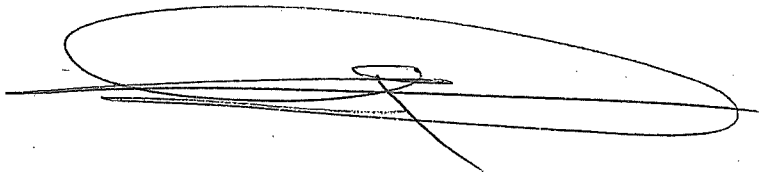
4.8. [REDACTED] zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van deze procedure.

5. Beslissing

De kantonrechter:

- wijst de vordering af;
- veroordeelt [REDACTED] in de kosten van deze procedure, tot op heden aan de zijde van SVN vastgesteld op € 300,- als het aan de gemachtigde van SVN toekomende salaris;
- verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;
- wijst af hetgeen meer of anders is gevorderd.

Dit vonnis is gewezen door kantonrechter mr. E.A.W. Schippers en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 6 juni 2019.

Voor grosse
Afgegeven aan en ten verzoeken van
eiser(s), eisere(sen) / gedaagde(n)
De griffier van de rechtbank Den Haag
Kanton Den Haag

